

2. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15 жовтня 1985 року// Офіційний вісник України. — 2015. — № 24. — Ст. 1418

3. Про першочергові заходи з розвитку місцевого самоврядування в Україні на 2017 рік: Указ Президента України // Офіційний вісник Президента України. — 2016. — № 35. — Ст. 789

Курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Доцент кафедри теорії держави та
права НАВС, к.ю.н., доцент

Кислицька Наталія Володимирівна, Пендюра Максим Миколайович
ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ЯК АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В умовах сучасності багато європейських держав, в тому числі й Україна намагаються знайти шляхи покращення поліцейської діяльності. В умовах перманентного реформування системи правоохоронних органів України удосконалення форм і методів їх професійної діяльності – це не кампанія, а тривала, завзята і неодмінно планова, методична робота, розрахована на далеку перспективу.

Тож у даному дослідженні ми спробуємо осмислити позитивний досвід провідних європейських країн (зокрема, Великобританії, Іспанії, Франції та Німеччини) та, як наслідок, обґрунтувати доцільність запровадження зарубіжного досвіду для підвищення ефективності діяльності національної поліції України, ствердження авторитету правоохоронних органів та вдосконалення системи оцінювання їх діяльності.

Загальнонаціональна поліція Іспанії представлена двома підрозділами: Національною Поліцією та Цивільною Гвардією. Практично всі функції Національної поліції дублює Цивільна гвардія, яка, на відміну від аналогічних інститутів інших країн, входить до структури не тільки Міністерства внутрішніх справ, а й Міністерства оборони. Поліцейські сили Франції складаються з двох поліцейських сил: Національної поліції і жандармерії. Підрозділи жандармерії виконують функції поліції у населених пунктах із населенням до 10 тис. осіб, а поліція – у містах понад 10 тис. осіб. Між ними відбувається позитивна для держави конкуренція, що, у свою чергу, призводить до покращання правопорядку у державі взагалі.

Поліція Великої Британії накопичила досить багатий досвід налагодження взаємодії громадськості і правоохоронних органів. Так, у Великій Британії широко використовується система сусідської взаємодопомоги. Суть такого методу полягає у тому, що активом населення створюється комітет, який забезпечує спостереження за підозрілими людьми і подіями, за допомогою місцевих жителів, підприємців, студентів, інших категорій суспільства.

Активного розповсюдження у Великобританії набула програма «Зупини злочинця». Остання являє собою громадську організацію, яка надає допомогу поліції в протидії злочинності шляхом участі у профілактичних заходах, здійснення моніторингу стану дотримання вимог законодавства у сфері публічної безпеки, надання інформації про підготовку або вчинення правопорушень тощо. У кожному регіоні організація має свої офіси.

Федеральні органи поліції Німеччини очолює Міністерство внутрішніх справ, яке має значно ширшу компетенцію, ніж МВС України. Фактично, воно контролює всі питання, пов'язані із внутрішньою безпекою в державі. У ФРН досить якісно застосовується принцип децентралізації, зокрема, саме в діяльності підрозділів, які здійснюють охорону громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, тому на загальнодержавному (федеральному) рівні такі підрозділи майже не представлені, за винятком Федеральної прикордонної поліції та Федеральної національної поліції. У Німеччині поширення набула добровільна поліцейська служба, тобто недержавний інститут правоохоронної діяльності, що функціонує в окремих німецьких землях. Він зорієнтований на виконання низки завдань у сфері охорони публічного порядку: патрулювання, інформування поліції щодо правопорушень або надзвичайних подій; моніторинг дорожнього руху, безпеки будівель і споруд тощо.

На основі викладених вище нами міжнародних проектів і програм, які сприяють

підвищенню ефективності діяльності поліції ми створили власні підходи, які можуть втілитися в Україні.

У контексті забезпечення партнерської взаємодії між Національною поліцією і громадянським суспільством пропонуємо започаткувати спеціальний курс підвищення професійних знань та навичок працівників Національної поліції. З цієї метою оптимальним є проведення двотижневого табірної збору, набір до якого має проводитися щомісяця. Навчальна група має складатися з 15-20 чоловік з однаковим званням і спеціалізацією.

На основі аналізу підготовки кадрів поліції зарубіжних країн запропоновано внести певні зміни й до підготовки кадрів Національної поліції України. Підкреслено, що одним з головних напрямів підготовки кадрів має стати формування у поліцейських постійного бажання підвищення свого професійного рівня, адже чим вище професійний рівень, тим якісніше робота з населенням. На жаль, такої системи в Національній поліції України ще не побудовано. Крім того, запропоновано при переведенні на посади здійснювати це на основі конкурсного відбору, як це робиться в поліції зарубіжних країн. Відстежити наявність таких напрямів діяльності в роботі з кадрами в Національній поліції України не видається можливим у зв'язку з короткотерміновим існуванням Національної поліції України.

Список використаних джерел:

1. Організація діяльності поліції зарубіжних країн : [навч. посіб.] / В. О. Зарасило, В. О. Басс, І. Р. Курилін, С. І. Братков. – К. : Акад. управління МВС, 2007. – 250 с.
2. Федченко О. Структура поліцейських органів держав ЄС та правове регулювання їх діяльності / О. Федченко // Актуальні проблеми управління та службово-оперативної діяльності органів внутрішніх справ у сучасний період розвитку державності України : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., Київ, 26 жовт. 2007 р. – К. : МП Леся, 2008. – С. 74
3. Проневіч О. С. Моделі управління поліцією: аналіз зарубіжного досвіду / О. С. Проневіч // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності : зб. наук. праць. – 2009. – № 1. – С. 145–167

**Аспірант кафедри теорії держави і права
Національної академії
внутрішніх справ**

Козак Юлія-Михайлина Романівна

НАРОД ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ ЛЕГІТИМАЦІЙНИХ І ДЕЛЕГІТИМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА

На сьогоднішній день однією із важливих проблем, які вимагають невідкладного вирішення в процесі розбудови демократичної і правової державності є питання легітимації державної влади. Важливість даного питання зумовлюється осмислення його суб'єктів здійснення та забезпечення. Йдеться мова про те, що легітимність державної влади є результатом волевиявлення народу, адже саме народ (народовладдя) є ключовою ланкою існування та функціонування демократичної держави.

У відповідності з Конституцією України носієм і єдиним джерелом влади є народ. Зазначене конституційне положення трактується так, що народ є основним суб'єктом вибору, реалізації, та функціонування влади, потребує теоретико-правового аналізу відносно подальшої легітимації державної влади. Сучасна наука не має вичерпної відповіді на питання, що слід вважати народом. Найбільш чітко це положення сформульоване К. Дойчем: "Народ – це нація, яка володіє державою" [1, с.330]. М. Бедрій вважає, що народ – це нація, наділена державотворчим потенціалом та здатна самоідентифікуватись і відмежовуватись від інших націй кордонами держави чи інтегрувати їх до свого складу на правах національних меншин у межах цих кордонів [2, с.283].

Вважаємо, що народ є основним суб'єктом здійснення владарювання та єдиним джерелом влади, без підтримки якого легітимація не буде офіційною та законною. Легітимація передбачає панування справедливості в державі, визнання і підтримку влади населенням, та є досить